

opgave, og det vil betyde, at også samarbejdet i NATO-Rusland Rådet vil kunne udvikles, og det er vigtigt.

I Afghanistan, som er den farligste og vanskeligste opgave, NATO og Danmark har været ude i, skal vi udvikle den politik, som den nye amerikanske præsident har skitseret, og som jo bygger på så hurtigt som muligt, så konsekvent som muligt at gøre afghanerne i stand til selv at varetagere deres sikkerhed.

Der er vigtige opgaver på områder som masseødelæggelsesvåben og også på klimaområdet, hvor klimaforandringer kan rejse nye også sikkerhedspolitiske problemer.

Og lad mig så sige til sidst: Hr. Espersen slog sig sådan meget for brystet. Man måtte næsten forstå, da hr. Espersen talte, at var der to, der stod sammen i et og alt, så var det Dansk Folkeparti og NATO. Alt, hvad NATO gik ind for, gik Dansk Folkeparti også ind for – dog undtagen den militære aktion i Serbien, må jeg minde hr. Espersen om. Da var tonen jo en helt, helt anden fra Dansk Folkeparti. Da var man lodret imod. Det gjorde jo ikke så meget, der var flertal for den alligevel. Men jeg synes lige, hr. Espersen selv skulle gennemtænke konsekvensen af, hvad han sagde.

Lad mig så også sige, at jeg glæder mig meget over, at også SF kan stemme for den dagsorden, vi vedtager i dag, eller som lægges frem her i dag. Jeg synes, det er et meget fornuftigt forslag til vedtagelse, og derfor er det da også meget fornuftigt at stemme for det. I anledning af at SF stemmer for dette forslag til vedtagelse, så kan NATO jo altså her på sin 60 års fødselsdag glæde sig over, at aldrig nogen sinde har NATO haft så stærk en tilslutning i Folketinget som netop nu.

Kl. 15:56

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Jeg skal lige bede ordføreren blive på talerstolen, for der er en kort bemærkning fra hr. Søren Espersen.

Kl. 15:57

Søren Espersen (DF):

Jamen det var bare for at ville kommentere det, som den radikale ordfører sagde om Serbien og angrebet på Beograd. Det er jo klart, jeg sagde det faktisk i min tale, hvor jeg bestemte hyldede NATO for den indsats, der har været igennem 60 år, trods fejl og mangler, og det her var en meget stor fejl efter vores opfattelse. Det har vi jo aldrig lagt skjul på.

At gå ind i et europæisk land og bombardere en europæisk hovedstad sønder og sammen for nogle efterretninger, der viste sig at være helt forkerte, var da en meget, meget alvorlig fejl fra NATO's side. Så det var egentlig bare en kommentar til det. Det mener vi fortsat at det var. Det, der skete i forhold til Serbien, var en utilgivelig fejl.

Kl. 15:57

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:57

Niels Helveg Petersen (RV):

Det er hr. Espersen og jeg jo helt og aldeles uenige om, men så havde det jo været lidt passende – i stedet for at sige fejl og mangler og sådan noget – at fremhæve eksemplet med navns nævnelse, så det ikke bare stod og efterlod indtrykket af, at Dansk Folkeparti var enig i alt, hvad NATO havde foretaget sig i 60 år.

Kl. 15:58

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til den radikale ordfører. Så er det hr. Frank Aaen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 15:58

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

NATO og Warszawapagten var de militære udtryk for magtkampen mellem øst og vest efter anden verdenskrig, under den kolde krig fra 1950'erne. Og man kunne med Warszawapagten opløsning og kommunismens sammenbrud i Øst- og Centraleuropa tro, at det havde medført, at NATO ligeledes blev opløst, og at man i stedet for brugte mulighederne for med politiske, diplomatiske og økonomiske ressourcer at udvikle en øst- og vesteuropæisk sikkerhedsorganisation, der kunne afløse den kolde krigs militære organisationer.

Det ville have været helt oplagt efter 1989 at have etableret nogle nye strukturer, som tog sigte på at forhindre nye konflikter i at opstå, og at man f.eks. udvidede en organisation som OSCE – som vi skal diskutere om nogle dage – som jo omfatter alle europæiske lande, inklusive Rusland, og som omfatter USA og Canada, og som kunne danne basis for en anden måde at samarbejde om sikkerhed på, i stedet for at holde fast på den forældede militære struktur i NATO-systemet.

Men i stedet for at bruge den mulighed så man altså fra amerikansk og vesteuropæisk side chancen for endegyldigt at få cementeret sit økonomiske system, kapitalismen, og i den forbin-